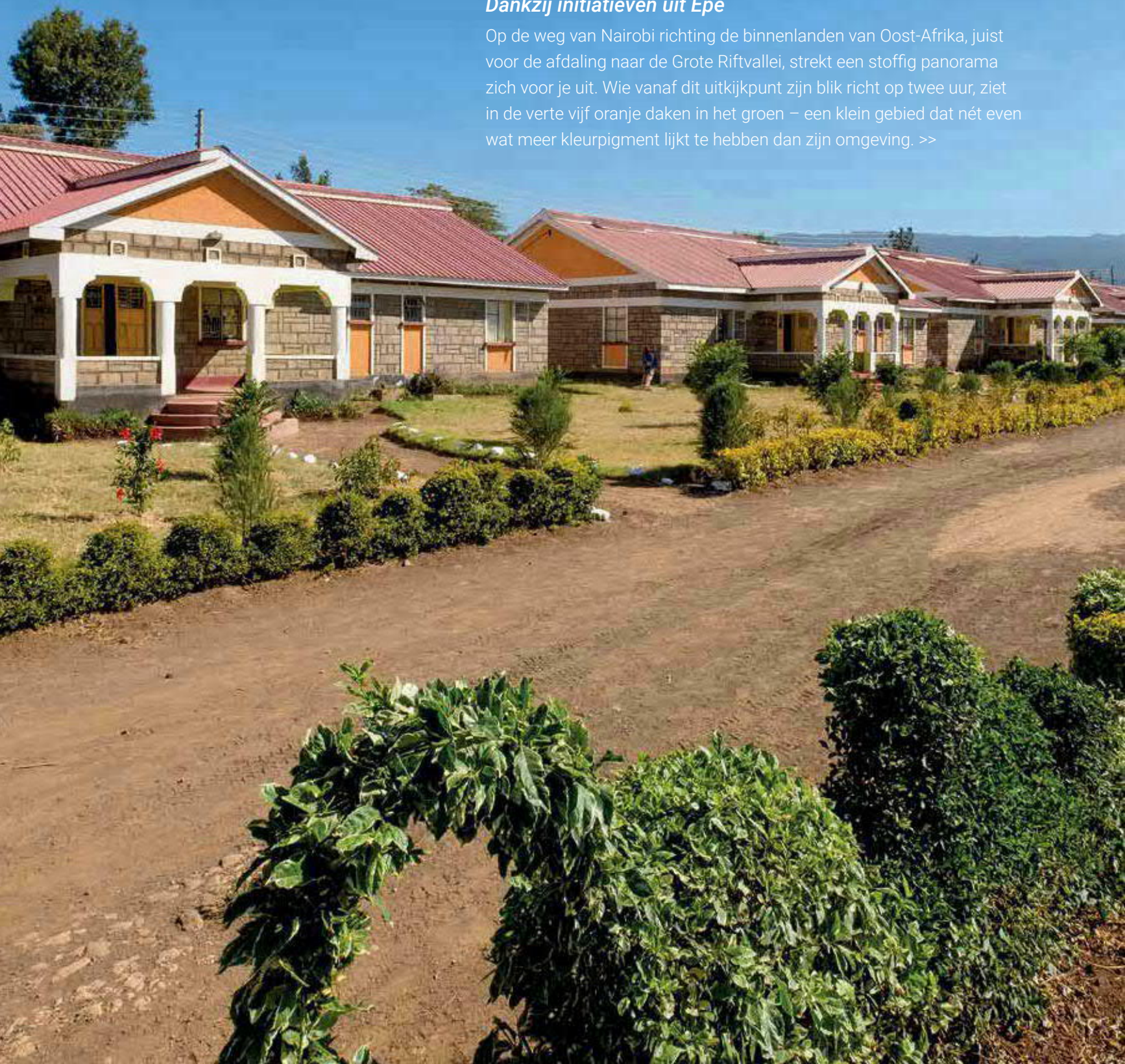

Liefdevol opgroeien onder de Keniaanse zon

Dankzij initiatieven uit Epe

Op de weg van Nairobi richting de binnenlanden van Oost-Afrika, juist voor de afdaling naar de Grote Riftvallei, strekt een stoffig panorama zich voor je uit. Wie vanaf dit uitkijkpunt zijn blik richt op twee uur, ziet in de verte vijf oranje daken in het groen – een klein gebied dat nét even wat meer kleurpigment lijkt te hebben dan zijn omgeving. >>

WEESHUIS Dit is het thuis van de (half)weeskinderen van 'Boresha Maisha ya Mtoto Mkenya', een toekomstbelofte die mogelijk wordt gemaakt door initiatieven uit Epe. Het terrein ligt net buiten het dorp Maai Mahiu, het heeft een centrale keuken, een moestuin, wasplaats, speelveld en een sfeervolle tuin. In vijf grote stenen huizen wonen vijf echtparen die elk de rol van vader en moeder op zich nemen voor twaalf kinderen. Samen met een 'tante' die dagelijks meehelpt in de huishouding, zijn zij een veilige basis voor de kinderen die er wonen.

ONTWIKKELEN Horen bij Boresha betekent een enorme ommezwaai in de toekomstmogelijkheden van kinderen die een ongelukkige start hebben gehad in een leefomgeving die sowieso al keihard is. In dit nieuwe thuis krijgen zij alles wat zij nodig hebben om zich te ontwikkelen tot stabiele volwassenen. Dat betekent liefde en aandacht, drie maaltijden per dag, gezondheidszorg en particulier onderwijs. Maar ook een verbond met lot- en leeftijdgenoten, een vervolgopleiding en ondersteuning tot je financieel onafhankelijk bent. 'Wanneer de tijd rijp is om op eigen benen te staan, is voor elk kind verschillend, want elke tiener ontpopt zich anders', vertelt Alice Njeri, operationeel manager van het weeshuis en ervaringsdeskundige.

FAMILIEBANDEN 'Bloed is dikker dan water', vertelt Alice bovendien. 'Daarom hoort bij onze leefregels dat de kinderen – als het maar even kan en veilig is – de band met hun overgebleven familieleden onderhouden. Twee weken per jaar logeren zij verplicht bij een van hen. En mocht de familie regelmatig contact willen houden, dan ondersteunen wij dat van harte. Voor elk kind is het belangrijk te onthouden waar het vandaan komt. Tegelijkertijd helpen de 'ouders' van Boresha hen hun vizier te blijven richten op de toekomst.'

De onmogelijke keuzes van ouders

Zonder sociaal of financieel vangnet zijn de keuzes van ouders van een heel andere orde dan wij die kennen. Na gevlucht te zijn voor stammenoorlogen, leven veel mensen in een onbekende omgeving. Overlijdt dan je partner, hoe voorzie je dan in de behoeften van je kinderen? De keiharde realiteit is soms dat je de zorg moet overlaten aan anderen. En in welke omgeving groeit hij of zij dan op? Kies je er toch voor zelf de zorg op je te blijven nemen, dan is er nauwelijks nog kans op werk. Dorst, honger, gebrek aan medische zorg en onderwijs zijn dan het gevolg. Een onmogelijke keuze dus, waar veel ouders (en soms grootouders) in de Riftvallei voor staan.

| Dan laat ik een houten huis bouwen voor mijn vader en mijn nieuwe moeder. – Loise Angolia Ropio, 15 jaar |

ALS EEN OLIEVLEK Natuurlijk kan één weeshuis niet het geluk bezorgen voor iedereen die dat wel kan gebruiken. Was het maar waar. En toch, haal één kind uit een uitzichtloze situatie en het effect zal uitvloeien als een olievlek. De kinderen leren hoe je met elkaar omgaat zonder het (seksueel) geweld waarmee hun leven soms startte. Bovendien doen zij een brede algemene ontwikkeling op, waarmee zij hun directe omgeving zullen blijven beïnvloeden. Zo'n zestig kinderen groeien nu op in Boresha, probeer maar eens in te schatten wat de impact zal zijn voor hun kinderen en de generaties die volgen.

RUIMTE Initiatiefnemer Erwin van Andel ziet het graag druk en levendig in het weeshuis. 'De kinderen kunnen hier spelen en kind zijn. Dat is zo belangrijk!' Toch is het de laatste tijd stiller in huis. 'Nu onze oudere kinderen voor hun vervolgoopleidingen op kostschool zitten, is er best ruimte voor meer jongens en meisjes. Om nieuwe verbindingen te kunnen aangaan, moeten we er alleen eerst zeker van zijn dat we ook voor hen financiële zekerheid hebben op de lange termijn. Daar gaan we nu als stichting verder aan werken.'

| Deze blije kinderen, dát is rijkdom. – Erwin van Andel |

Openbare school

Gelukkig sturen ouders in Maai Mahiu hun kinderen gewoonlijk wel naar school. Al was het maar omdat zij daar water kunnen drinken en een maaltijd krijgen. Voor veel van de kinderen is deze maaltijd de enige van de dag. De school in het dorp telt 2.600 leerlingen en 40 leerkrachten, de leermiddelen zijn beperkt en de klassen zijn overvol. Hoeveel lesstof de kinderen opsteken kun je je afvragen, maar wát ze leren, is de basis voor hun toekomst.

Het veel betere alternatief is een particuliere school, waar je met 20 tot 25 leerlingen in een klas zit en de nodige leermiddelen tot je beschikking hebt. Hieraan is aanzienlijk schoolgeld verbonden. Weeshuis Boresha kan zijn kinderen dit onderwijs bieden en voor de perspectieven van de kinderen betekent dit een verschil van dag en nacht. Zeker als je bedenkt dat zij uit situaties komen waar zelfs de openbare school soms geen optie was, begint het je te dagen hoezeer hun leven is veranderd.

Waterproject

De bewoners van Maai Mahiu spreken liever over de 'uitdagingen' in hun leven dan over hun problemen. De eerste en belangrijkste dagelijkse uitdaging is water. Omdat dit van nature nauwelijks aanwezig is in het gebied, is er een levendige handel ontstaan in water. En alleen als je geld hebt kun je je de luxe veroorloven kritische vragen te stellen over de kwaliteit ervan.

In de heuvels, zeven kilometer van het dorp, is een natuurlijke waterbron aangeboord. Daarvandaan kan het water naar het dorp worden geleid. Het plan is niet alleen het weeshuis daarop aan te sluiten, maar ook het medisch centrum, de openbare school en twee centrale tappunten in het dorp. De inwoners kunnen dan kwalitatief goed water afnemen tegen een eerlijke prijs. De opbrengsten zijn voor het onderhoud van de installatie, opdat ook op de lange termijn veilig water gewaarborgd wordt.

Dit waterproject staat in de startblokken en de vergunningen zijn nagenoeg rond. Onder de titel 'Epe fietst voor water' zal een dertigtal betrokken Veluwenaren rond Mount Kenya fietsen om de fondsen voor dit project aan te vullen. Wie het project en de fietsers een hart onder de riem wil steken, kan nog sponsoren, de groep vertrekt in september.

| Ik wil piloot worden. – Priscilla Nyathira, 11 jaar |

| Doorbreek de cirkel, anders verandert er nooit iets. – Alice Njeri |

STICHTING KENYA KINDEREN zet zich vanuit Epe in voor kinderen uit het dorp Maai Mahiu en omgeving. Het is de overtuiging van de stichting dat kinderen het beste af zijn bij hun familie. Alleen als dat niet mogelijk of veilig blijkt, neemt zij een kind op in Boresha. Voor een aantal kinderen in het dorp is er wel de zorg van een (groot) ouder en zorgt de stichting voor een beter toekomstperspectief door het schoolgeld voor een particuliere school voor hen te betalen. Zo opent de stichting ook deuren voor hen.

WWW.KENYAKINDEREN.NL

WWW.JUMBO.COM

Erwin van Andel is directeur van supermarkt Jumbo Van Andel aan het Gruttersplein in Epe. Sinds zijn eerste bezoek aan Kenia (2006) zet hij zich samen met zijn bedrijfsleider **Jan Brinkman** in voor de toekomst van de kinderen in Maai Mahiu, in het bijzonder voor weeskinderen zonder vangnet. In Epe en omgeving staat Erwin bekend om zijn talrijke initiatieven om geld voor hen in te zamelen. In de vallei is hij vooral bekend als 'de man met het grote hart'. **Alice Njeri** is operationeel manager van het weeshuis. Alice is één van de eerste kinderen die werden gesponsord. Na haar studie koos zij voor een baan in het weeshuis. Zij regelt alle individuele zaken voor de kinderen én het reilen en zeilen van het weeshuis als geheel. Zij beschouwt zichzelf vooral als de grote zus van de kinderen.